21

משמרתי מצותי חקותי ותורתי׃ וישב יצחק בגרר׃
וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי
הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום
על רבקה כי טובת מראה הוא׃ ויהי כי ארכו לו שם
הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון
וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך
אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
פן אמות עליה׃ ויאמר אבימלך מה זאת עשית
לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת
עלינו אשם׃ ויצו אבימלך את כל העם לאמר
הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃ ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים
ויברכהו יהוה׃ ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל
מאד׃ ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים׃ וכל הבארת אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום
עפר׃ ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי
עצמת ממנו מאד׃ וילך משם יצחק ויחן בנחל
גרר וישב שם׃ וישב יצחק ויחפר את בארת
המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום
פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות
כשמת אשר קרא להן אביו׃ ויחפרו עבדי יצחק
בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ ויריבו רעי גרר
עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר
עשק כי התעשקו עמו׃ ויחפרו באר אחרת ויריבו
גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה
ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ׃ ויעל משם
באר שבע׃ וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך

ויתיב יצחק בגרר׃ ושאילו אנשי
אתרא על עסק אתתיה ואמר
אחת היא ארי דחיל למימר אתתי
דלמא יקטלנני אנשי אתרא
על רבקה ארי שפירת חיזו היא׃
והוה כד סגיאו ליה תמן יומיא
ואסתכי אבימלך מלכא
דפלשתאי מן חרכא וחזא והא יצחק
מחאיך עם רבקה אתתיה׃ וקרא אבימ׳
ליצחק ואמר ברם הא אתתך היא
ואיכדין אמרת אחת היא ואמר
ליה יצחק ארי אמרית דלמא אתקטיל
עלה׃ ואמר אבימ׳ מא דא עבדת
לנא כזעיר פון שכיב דמיחד בעמא
ית אתתך ואיתיתא עלנא חובא׃
ופקיד אבימ׳ ית כל עמא למימר
דינזיק בגברא הדין ובאתתיה
אתקטלא יתקטיל׃ וזרע יצחק
בארעא ההיא ואשכח בשתא ההיא
על חד מאה בשעורוהי וברכיה יי׃ ורבא
גברא ואזל סגי ורבי עד דרבא לחדא׃
והוו ליה גיתי ענא וגיתי תורי ועבדא
סגי וקניאו ביה פלשתאי׃ וכל בירי
די חפרו עבדי אבוהי ביומי אברהם
אבוהי טמונון פלשתאי ומלונון
עפרא׃ ואמר אבימ׳ ליצחק איזיל
מעמנא ארי תקיפתא מננא לחדא׃
ואזל מתמן יצחק ושרא בנחלא
דגרר ויתיב תמן׃ ותב יצחק וחפר
ית בירי מיא די חפרו ביומי אברהם
אבוהי וטמונון פלשתאי בתר
דמית אברהם וקרא להין שמהן
כשמהן דקרא להין אבוהי׃ וחפרו
עבדי יצחק בנחלא ואשכחו תמן
ביר דמיין נבעין׃ ונצו רעותא דגרר
עם רעותא דיצחק למימר דילנא
מיא וקרא שמה דבירא עסק
ארי אתעסקו עמיה׃ וחפרו ביר
בירא אחריתי ונצו עלה וקרא שמה
שטנה׃ ואסתלק מתמן וחפר ביר
אחריתי ולא נצו עלה וקרא שמה רחבות
ואמר ארי כען אפתי יי לנא ויפשנא
בארעא׃ וסליק מתמן לבארשבע ואתגלי ליה יהוה בליליא ההוא ואמר אנא אלהיה דאברהם אבוך לא תדחל

[illegible]

משמרתי לעריות ושבות לשבת׃
מצותי׃ מצות שאילו לא
נכתבו ראויין להצטוות
כגון גזל ושפיכות דמים׃
חקתי׃ דברים שיצר הרע
ואומות העולם משיבין
עליהן כאכילת חזיר ו
לבישת שעטנז׃ שאין
טעם בדבר אלא המלך
גוזר חקיו על עבדיו׃
תורתי׃ להביא תורה שבעל
פה הלכה למשה מסיני׃
לאשתו׃ על אשתו׃ כי
ארכו׃ אמ׳ מעתה אין לי
לדאג׳ מאחר שלא אנסוה
עד עכשיו ולא נזהר
להיות שומר׃ וישקף אבימ׳
ראהו משמש מטתו׃
אחד העם׃ המיוחד זה
המלך׃ בארץ ההיא׃ אע״פ
שאינה חשובה כשאר
ארץ ישר׳׃ בשנה ההי׳
בשנה ההיא׃ הארץ קשה
והשנה קשה [illegible]
ההיא אע״פ שאינה
כתיקונה שהיתה שנת
רעבון׃ מאה שערים׃
שאמדוה כמה ראויה
לעשות ועשתה על אחד
שאמדוה מאה ורבותינו
אמרו אומד זה למעשרות
היה׃ כי גדל מאד׃ שהיו
אומ׳ זבל פרדותיו של
יצחק ולא כספו וזהבו של
אבימלך׃ ועבדה רבה׃
פעלה רבה׃ [illegible]
עבודה משמע עבודה אחת עבדה
משמע פעולה רבה׃ וכל
הבארות אשר חפרו׃ ויחן
בנחל גרר [illegible]
וגו׳ וילך משם יצחק וישב
ויחפר וגו׳ [illegible]
וכל הבארות וגו׳ סתמום
פלשתים׃ סתמום שאמרו
תקלה הם לנו מפני גייסות
הבאות עלינו׃ [illegible]
לשון סתימה בלשון משנה
[illegible]

[illegible]

בנחל גרר׃ רחוק מן העיר׃
וישב ויחפר בארות שחפרו
בימי אברהם ופלשתים
סתמום קודם שנסע
יצחק מגרר חזר וחפרן׃
עשק׃ ערער׃ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ופרינו בה׃

החדש
אכל ביום השני לחם כי
נעצב אל דוד כי הכלמו
אביו׃ ויהי בבקר ויצא
יהונתן השדה למועד דוד
ונער קטן עמו׃ ויאמר
לנערו רץ מצא נא את
החצים אשר אנכי מורה
הנער רץ והוא ירה

החצי להעבירו׃ ויבא
הנער עד מקום החצי
אשר ירה יהונתן ויקרא
יהונתן אחרי הנער ויאמר
הלא החצי ממך והלאה׃
ויקרא יהונתן אחרי
הנער מהרה חושה
אל תעמד וילקט נער

יהונתן את החצים ויבא
אל אדניו׃ והנער לא
ידע מאומה אך יהונתן
ודוד ידעו את הדבר׃ ויתן
יהונתן את כליו אל
הנער אשר לו ויאמר
לו לך הבא העיר׃ הנער
בא ודוד קם מאצל

הנגב ויפל לאפיו ארצה
וישתחו שלש פעמים
וישקו איש את רעהו
ויבכו איש את רעהו
עד דוד הגדיל׃ ויאמר
יהונתן לדוד לך לשלום
אשר נשבענו שנינו
אנחנו בשם יהוה